

Roskilde Amt eller hvilken regionsenhed, det nu måtte blive. Det, som er dette forslags ærinde, er, at alle børn, hvis forældre går i behandling for misbrug eller en alvorlig psykisk sygdom, bliver mødt af en voksen, som vil give dem et tilbud om at få talt om den situation, de er i, og eventuelt lave et forløb, hvis barnet har brug for det. Det er sådan set forslaget ærinde.

Forslagets ærinde er ikke at sige: Det, som kører nogle steder, skal alle partout gøre, eller at det, som er sat i værk, vil vi skynde os at gøre over det hele.

Det, som er sat i værk, er givetvis udmærket. Der er amter, som gør det fortræffeligt. Der er også amter, som ingenting gør. Derfor er ærindet såmænd det enkle at sige: Det her er en opgave, som skal løses. Vi har respekt for, at den vil blive løst forskelligt. Vi har respekt for, at ting er sat i gang. Men vi vil bare gerne være sikre på, at det ikke er en geografisk tilfældighed, som afgør, om man faktisk som barn kan komme igennem den her situation og lære at håndtere det med en sund reaktion, i stedet for at det påvirker ens psyke og ens situation.

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Jeg vil bare lige have præciseret, om forslaget, sådan som jeg har læst det, også indebærer en anerkendelse af, at amterne ikke har en ubegrænset økonomi, og at det er på baggrund af deres pressede økonomi, at man også har peget på en finansiering. Er det korrekt forstået?

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Det Radikale Venstre har sat sig selv i den vanskelige situation, at vi altid forsøger at finansiere vores forslag, fordi vi har den opfattelse, at vi på et tidspunkt vil få lejlighed til at gennemføre dem, og så er det nu engang mest hensigtsmæssigt, at det ikke er drømmetænkning, men at det er noget, der faktisk er finansieret.

Vi tror ikke, at man bare kan gøre dit og dat efter forgodtbefindende rundtomkring. Hvis man foreslår noget, som skal være landsdækkende, er der selvfølgelig også en DUT-forhandling med amterne, og så er det jo vigtigt, at der er en finansiering, for ellers står socialministeren jo i den meget dårlige situation, at der er en forventning fra Folketingets side, som amterne ikke ser sig i stand til at møde, og det ville jo ikke være pænt af Folketingets flertal at stille ministeren i den situation.

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Jeg vil gerne spørge fru Margrethe Vestager, hvordan hun synes processen er, at vi i satspuljeregi i fuld enighed aftaler, at vi afsætter 20 mio. kr. for at gøre noget på netop det her område, hvorefter der går et par måneder, og så fremsætter Det Radikale Venstre forslaget om ikke bare at bruge 20, men at bruge 80 mio. kr., som jo er det, der skal bruges, hvis det skal udmøntes lige præcis, som det står her i forslaget.

Så synes jeg bare, at så skal man da ikke fra Det Radikale Venstres side sige god for den aftale, vi laver i satspuljeregi, hvis det ikke er det, man ønsker. Hvis man ikke mener, at det er en fornuftig fremgangsmåde, må man da hellere lægge kortene på bordet og sige: Der skal afsættes 80 mio. kr. til sådan et forslag.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Nu ved jeg ikke, hvor meget Venstres ordfører har deltaget i den her type forhandlinger, men en forhandling går jo typisk ud på, at man ikke bare får det, man gerne vil have, men at man får noget, som er afbalanceret i forhold til det, en masse andre også gerne vil have. Der er mange ting, der skal finansieres via satspuljen, og vi kunne komme så langt som 20 mio. kr. den her gang, men det skal Det Radikale Venstre ikke alene have æren for, overhovedet ikke. Vi forsøgte at inspirere gode kolleger i kredsen, og der er mange, som er optaget af det her, som behandlingen i dag jo også har vist.

Når vi er optaget af at fremsætte det som beslutningsforslag, er det, fordi vi gerne vil have bekræftet, at man faktisk ikke bare synes, at det her skal være noget, man kan gøre, hvis man har mulighed for det og kan få en ansøgning igennem en eller anden pulje, men at man faktisk gør det som en integreret del af den måde, man tilrettelægger sin alkoholbehandling, sin psykiatriske behandling på. Derfor synes vi, det er relevant at følge det op.

Når det vækker undren hos os, at der bliver holdt de ordførertaler i dag, bl.a. af Venstres ordfører, er det jo, fordi man tøver, man afventer, man gør det ene, man gør det andet, når det står i aftalen, at det skal sikres. Jeg havde da forventet, at ministeren og ordførerne ville sige: Vorherre bevares, Det Radikale Venstre, her sidder vi og skriver på lovforslag om det samme, og så kommer I med et beslutningsforslag. Men nej, vi har fået at vide, at nu må vi vente og se.